05/12/2020

Διεθνής Ημέρα Εθελοντισμού και η καθημερινή συμβολή της Εκκλησίας στην κοινωνία

/ Επικαιρότητα

Η σημερινή ημέρα, 5η Δεκεμβρίου έχει καθιερωθεί από την Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) ως Διεθνής Ημέρα Εθελοντισμού με απόφαση του 1985 ώστε να αποτίσει φόρο τιμής στους εθελοντές που βοηθάνε για την κοινωνική ανάπτυξη συχνά με κίνδυνο της ζωής τους. Στον Χριστιανισμό και την Εκκλησία ο εθελοντισμός αποτελεί μια κορωνίδα στη ζωή του ανθρώπου αφού η ζωή στο όνομα του Χριστού βασίζεται στην ελευθερία και όλες οι προτροπές της Εκκλησίας βασίζονται στην καλή προαίρεση των πιστών. Η προαίρεση αυτή αποτελεί τον εθελοντισμό των Χριστιανών.

Γράφει ο Ρωμανός Αλβέρτης

Τη φετινή χρονιά που η Κοινωνία μας περνάει μια κοινωνική και υγειονομική κρίση η συμβολή της Εκκλησίας εθελοντικά αποτελεί μια ελπίδα και μια παρηγοριά στους ανθρώπους καθημερινά. Ο κορωνοϊός επηρεάζει κάθε πτυχή της καθημερινότητας μας όμως οι Ορθόδοξοι δεν σταματάνε ποτέ να συμβάλουν εθελοντικά στην κοινωνία. Από τα συσσίτια που γίνονται σε κάθε ενορία ξεχωριστά από τους πιστούς μέχρι

τις τηλεφωνικές γραμμές ψυχολογικής υποστήριξης, ακόμα και τις επισκέψεις στα νοσοκομεία ιερέων για να δώσουν παρηγοριά στους νοσούντες, οι Χριστιανοί αποδεικνύουν έμπρακτα ότι ο εθελοντισμός είναι κομμάτι της χριστιανικής ζωής και πίστης σε όλη την οικουμένη.

Η ζωή των Χριστιανών βασίζεται στην ανιδιοτελή αγάπη για τον πλησίον και στην προσφορά χωρίς την αναμονή της επίγειας επιβράβευσης αλλά γνωρίζοντας ότι με την αγάπη για τον πλησίον τους αγαπάνε τον Θεό και πορεύονται στην Βασιλεία των Ουρανών. Ο εθελοντισμός δηλαδή τίθεται, έστω και αν δεν κατονομάζεται, ως κορωνίδα σε κάθε προσπάθεια της Εκκλησίας και του Χριστιανού.

Στο μήνυμα του για την Ημέρα Εθελοντισμού ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος τονίζει ότι “ο εθελοντισμός αποτελεί ζωντανή εμπειρία μέσα στους κόλπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, κατά τη δισχιλιετή πορεία της”.

Το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου για την σημερινή ημέρα:

Καθώς βιώνουμε πρωτόγνωρες συνθήκες, εξ αιτίας της πανδημίας που δοκιμάζει ολόκληρη την ανθρωπότητα και ειδικά τους ασθενέστερους συνανθρώπους μας, η σημερινή ημέρα μάς υπαγορεύει να στρέψουμε την προσοχή μας και να απευθύνουμε ολοκάρδιες ευχαριστίες στους σύγχρονους “Καλούς Σαμαρείτες”, που με πολλή αγάπη και ανιδιοτέλεια, χωρίς να κάνουν διακρίσεις και αποκλεισμούς, έχουν απλώσει πολύτιμο δίχτυ προστασίας υπέρ των αδυνάτων, των πασχόντων και όσων βρίσκονται σε ανάγκη. Οι αφανείς αυτοί ήρωες, που προσφέρουν στο

κοινωνικό σύνολο αθόρυβα και χωρίς να προσδοκούν το παραμικρό αντάλλαγμα, αναδεικνύουν στον μέγιστο βαθμό την αξία του εθελοντισμού ως δύναμης συνοχής, ελπίδας και προοπτικής για κάθε κοινότητα και κοινωνία.

Είναι ευτυχές ότι τις τελευταίες δεκαετίες το κίνημα του εθελοντισμού αναπτύσσεται, δυναμώνει και κερδίζει διαρκώς έδαφος, σε ποικίλους τομείς, σχεδόν σε κάθε γωνιά της υφηλίου. Το μεγαλείο της εθελοντικής προσφοράς προς το κοινωνικό σύνολο, χρόνο με το χρόνο γίνεται κτήμα ολοένα και περισσότερων ανθρώπων, οι οποίοι οργανώνονται και συστηματικοποιούν τη δράση τους.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία δε θα μπορούσε παρά να επικροτήσει και να ενθαρρύνει αυτήν την ευγενή τάση που διαμορφώνεται στις σύγχρονες κοινωνίες, καθότι ο εθελοντισμός αποτελεί μια έννοια συμφυή με τη χριστιανική συνείδηση και τη χριστιανική ζωή. Η αγάπη για τον πλησίον, για το κοινωνικό σύνολο και για τη Θεία Δημιουργία, η ελευθερία της βούλησης, η προσφορά άνευ όρων και άνευ ορίων, η ανιδιοτέλεια των κινήτρων αυτής, αποτελούν εξάλλου χαρακτηριστικά τα οποία συνθέτουν την έννοια της διακονίας στην Εκκλησία μας και διέπουν τη ζωή των ευσεβών χριστιανών σε κάθε ενορία. Τοιουτοτρόπως, **ο εθελοντισμός αποτελεί ζωντανή εμπειρία μέσα στους κόλπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, κατά τη δισχιλιετή πορεία της.**

Ομολογώ, με πολλή χαρά και υπερηφάνεια, ότι την αυτή εμπειρία βιώνουμε έντονα και στην τοπική μας Εκκλησία, εδώ στην Αυστραλία, χάρη στους αναρίθμητους “Καλούς Σαμαρείτες” που έχουν αφιερώσει το είναι τους στο έργο των ενοριών και των ευαγών ιδρυμάτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής μας. Δράττομαι της ευκαιρίας να τους συγχαρώ θερμά και να τους εκφράσω την ευγνωμοσύνη μας, διερμηνεύοντας και τα αισθήματα των Επισκόπων, του ιερού κλήρου και του λαού μας. **Ο Θεός να τους ενισχύει και να ευλογεί τη διακονία τους, ώστε να συνεχίσουν να μας εμπνέουν με το παράδειγμά τους.**

Η Διακονία της Εκκλησίας

“**Όπως η διακονία είναι πράξη εθελοντική, έτσι και ο εθελοντισμός είναι πράξη διακονική”** αναφέρει σε άρθρο του στην Πεμπτουσία ο κ. Ματζαρίδης. Ενώ όμως η διακονία έχει πάντοτε κενωτικό χαρακτήρα και εκκλησιολογική βάση, ο εθελοντισμός έχει συνήθως ανθρωπιστικό χαρακτήρα· περιορίζεται στο κοινωνικό επίπεδο και προβάλλεται συχνά ως ακτιβισμός. Στον Χριστιανισμό όμως ο εθελοντισμός τοποθετείται σε εκκλησιολογική βάση και προσλαμβάνει θεολογικές διαστάσεις. **Δεν εκλαμβάνεται ως απλή πράξη ευποιίας αλλά έργο διακονίας.** Είναι τήρηση της εντολής του Θεού, που ασκείται ως μίμηση και μετοχή στο έργο του Χριστού και αποπνέει θεία ενέργεια. **Ο εθελοντισμός δεν επιβάλλεται, αλλά εμπνέεται από εκείνους που δραστηριοποιούνται και θυσιάζονται για τους άλλους. Ο χριστιανικός εθελοντισμός θεμελιώνεται**

στην αγάπη προς τους άλλους και οικοδομείται με το πνεύμα της διακονίας και της θυσίας για τους άλλους. Ο κατεξοχήν άλλος είναι ο Χριστός" τονίζει ο κ. Ματζαρίδης.

Αναφέρω ενδεικτικά τον Απόστολο Παύλο, που πολύ ξεκάθαρα, συμβουλεύει ότι η οποιαδήποτε φιλανθρωπία ή εξυπηρέτηση δεν πρέπει να γίνεται «εκ λύπης ή εξ ανάγκης». Και συμπληρώνει: «Ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός». Μα κι Μέγας Βασίλειος διακηρύττει: «Θεώ ου το ηναγκασμένον φίλον. Αρετή γαρ εκ προαιρέσεως και ουκ εξ ανάγκης γίνεται». Αν είσαι αναγκασμένος να κάμεις κάτι, όσο σπουδαίο και να 'ναι αυτό το κάτι, χάνει την αξία του. «Όπου γαρ ανάγκη και ειμαρμένη κρατεί, ουδεμίαν έχει χώραν το προς αξίαν». Όπου επικρατεί η τύχη και η ανάγκη, δεν μπορείς να μιλήσεις για αξία και προσπάθεια.

Εχτές, Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου, ο Καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στο Τμήμα Θεολογίας με γνωστικό αντικείμενο την Ηθική και την Ποιμαντική πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Καλλιακμάνης φιλοξενήθηκε στην εκπομπή του ραδιοφώνου της Πεμπτουσίας «Επικαιρότητα στην Πεμπτουσία» με τη Μαρία Γιαχνάκη και ανέφερε την συμβολή των Χριστιανών στην ενορία του που πραγματοποιούν εθελοντικά κάθε ημέρα από την αρχή του πρώτου κύματος του κορωνοϊού ενώ τόνισε μεταξύ άλλων «Να διακονούμε τους πιστούς είναι ένας άλλος τρόπος να τιμούμε τον Θεό".

Πατήστε εδώ για ακούσετε και να διαβάσετε το σχετικό απόσπασμα – Η ασκητική της πανδημίας και του "Lockdown"